

e-odpadki e-waste

NE MOREMO SI ZAMISLITI DANAŠNJEGA SVETA BREZ RAČUNALNIKOV. RAČUNALNIKI SO POSTALI TAKO SAMOUMEVNI IN VSAKDANJI, DA NITI NE POMISLIMO, DA SE LAHKO V NJIH SKRIVA VELIK EKOLOŠKI PROBLEM.

ZNAČILNO ZA RAČUNALNIŠKO TEHNOLOGIJO JE, DA ZELO HITRO ZASTARA IN POSTANE NEUPORABNA. GLEDE NA VEDNO VEČJO RAST ŠTEVILA RAČUNALNIKOV, KI SO V UPORABI, PA TO V PRIHODNOSTI PREDSTAVLJA ZELO VELIKO KOLIČINO STRUPENIH ODPADKOV, KI JIH JE POTREBNO PRAVILNO IN SKRBNO UNIČITI ALI RECIKLIRATI.

SPozNAJ SVOJ RAČUNALNIK!

Vsak računalnik vsebuje okolju in ljudem zelo strupene stvari, med njimi najdemo težke kovine, kot so svinec in kadmij in predvsem mnogo živega srebra. Razni plastični sestavni deli pa ob nepravilni reciklaži (ponavadi plastična ohišja in ovoje žic kar zažgejo) sproščajo visoko toksičen dioksin. Pravilna in za okolje prijazna reciklaža je draga in zahteva zelo dobro usposobljene ljudi. Po raziskavah sodeč je 10 krat ceneje, če država pošlje takšne odpadke na Kitajsko ali v države tretjega sveta, kot pa da bi jih pravilno reciklirali doma. Uporaba računalnikov pa konstantno narašča; v določenih državah ima računalnik doma že več kot 50 % gospodinjstev. V 4-6 letih računalnik zastara in postane neuporaben, vendar se ta trend stopnjuje in pričakovati je, da bo potrebno računalnike menjavati na 2-3 leta. Že sedaj pa na vsak novo izdelani računalnik eden zastara.

Kakšne posledice za okolje in ljudi lahko imajo takšni odpadki pa so pred nedavnim odkrili aktivisti določenih okoljevarstvenih organizacij, ki so obiskali obrate za reciklažo računalnikov na Kitajskem. Določena mesta se dobesedno kopljejo v gorah plastike, žic, stekla monitorjev in strupenega pepela. Reciklaža namreč poteka tako, da žice in ostale dele, z namenom, da bi izločili kovine, enostavno zažgejo na prostem in ko se pepel shladi, iz njega poberejo kovino. To delo opravljajo tudi otroci. V nekaterih mestih zaradi tega nimajo več pitne vode in precej ljudi je obbolelih za boleznimi dihal in rakom.

RECIKLAŽA = IZVOZ?

Bogatejše in tehnološko bolj razvite države se dostikrat elektronskih odpadkov znebijo na zelo eleganten način tako, da jih pač izvozijo v države tretjega sveta kot material za reciklažo in ne kot nevarne odpadke. V takšnem početju zopet prednjači ZDA, ki nima učinkovitih zakonskih določil o takšnih tematicah,

ali pa jih ne spoštujejo. Po raziskavah so ocenili, da naj bi se v ZDA trenutno nahajalo več kot 300 milijonov zastaranih in neuporabnih računalnikov ter monitorjev. Večino tega hranijo ljudje doma in če bi se vsi naenkrat odločili, da odvržejo neuporabno računalniško opremo, bi se severna Amerika kopala v računalniški nesnagi.

V Evropi obstajajo regulative, ki urejajo ravnanje in še posebej transport ter uvoz in izvoz takšnih odpadkov. Npr. Baselska konvencija, ki je bila sprejeta leta 1989, določa in predpisuje uvoz, izvoz in ravnanje z nevarnimi odpadki. Nekaj evropskih držav, kot so Belgija, Nizozemska, Norveška, Švica in Švedska pa je že sprejelo zakone, ki se nanašajo izključno na recikliranje elektronskih odpadkov. Vendar pa takšna iniciativa, ki predstavlja le majhen del sveta, ne bo zadosti.

ODGOVORNOST PROIZVAJALCEV

V prvi vrsti bi morali odgovornost za pravilno ravnanje s takšnimi odpadki prevzeti proizvajalci računalnikov in računalniške opreme, ki dobro vedo, kakšen vpliv imajo strupene snovi njihovih izdelkov na okolje in ljudi. Poiskati bi morali druge manj škodljive materiale ter predvideti načine za njihovo reciklažo. Vlade posameznih držav pa bi morale poskrbeti za temeljitejši nadzor nad takšnimi odpadki in ne bi smele podlegati pritiskom določenih lobijev, ki jim gre pri celi zadevi samo za dobiček. Vsekakor ne bomo rešili teh problemov na način, da jih preprosto pometemo nekam, kjer ne bodo na očeh. In če se bomo še naprej tako obnašali, bodo računalniki res zadnja stvar, ki nam lahko pomaga.

KAJ LAHKO SAMI STORIMO?

Vsekakor se moramo pričeti zavedati resnosti takšnih problemov, njihovih vplivov na naše okolje in tudi naše zdravje. Poskušajmo se čimbolj izobraziti o ekoloških tematicah, večina problemov nastane zaradi ignorance in nevednosti tako industrije kot nas, ki problemov ne opazimo, ker jih niti ne poznamo. Znani so tudi primeri, ko je iniciativa posameznikov pripomogla k preusmeritvi določenih proizvajalcev na čistejšo proizvodnjo nekaterih elektronskih aparatov. To so dosegli preprosto z nenehnim opozarjanjem in konzultacijo s samimi proizvajalci preko e-pošte in drugih medijev. Tako so jih opozorili na napake in s časoma so tudi proizvajalci dojeli, da uporaba takšnih materialov ne samo, da škodi zdravju ljudi, pač pa tudi njihovem ugledu in podobi v javnosti.

bolje me **HHRANITE!**

NA SPLOŠNO BI LAHKO REKLI, DA JE ZA PRAVILNO IN PREDVSEM ZDRAVO PREHRANJEVANJE VSAKEGA DRŽAVLJANA POSKRBLJENO ZGOLJ V ČASU, KO HODIMO V VRTEC IN V OSNOVNO ŠOLO. V SREDNJI ŠOLI PA SE NADZOR NAD PREHRANO NEKOLIKO IZGUBI, KAR PREDSTAVLJA KAR VELIK PROBLEM, ČE UPOŠTEVAMO, DA JE ZA MNOGE TO ZELO NAPORNO IN TEŽKO ŽIVLJENJSKO OBDOBJE, TAKO FIZIČNO KOT PSIHIČNO. TO JE OBDOBJE, V KATEREM TELO ŠE RASTE IN POTREBUJE ZA NEMOTENO DELOVANJE TUDI PRAVILNO PREHRANO. HKRATI GRE ZA OBDOBJE, KI JE ZA MLADOSTNIKA LAHKO ZELO UTRUDLJIVO; ZAČNE SE UKVARJATI S SAMOPODOBO, Z ISKANJEM SAMEGA SEBE, LJUBEZNI IN SVOJEGA PROSTORA POD SONCEM.

POVEJ MI, KAJ JEŠ, IN POVEM TI, KAKO MISLIŠ

Raziskava, ki je bila opravljena v enem izmed slovenskih mest, je pokazala, da so prehranjevalne navade srednješolcev slabe, saj ne jejo zdravih obrokov, prevelikokrat pa izpustijo tudi zajtrk in med obroki jedo razne prigrizke. K temu dodatno pripomorejo dejstva, da skorajda vsak mladostnik v srednji šoli seveda varčuje z denarjem, ki mu ga za malico namenijo starši, pa tudi časa med odmori je premalo, da bi si srednješolec lahko kupil kaj drugega kot pa sendvič v najbližji trgovini in ga v miru tudi prebavil ... Zato je pomembno, da srednješolci sami naredijo nekaj zase. Najprej si je treba seveda priznati, da je za tovrstno aktivnost potrebno kar nekaj motivacije, saj se nas večina sploh ne zaveda, koliko povezav obstaja med prehranjevanjem in stanjem duha; morda smo kdaj razdražljivi in vse, kar nam manjka, je samo kozarec vode, a se tega ne zavedamo (pomanjkanje vode v telesu povzroči padeč koncentracije); nekajkrat izpuščeno kosilo in mletje »junk fooda« (hot dog, krof, pice, čokolade, čips) je lahko včasih vzrok, ki nas morda privede do depresivnega počutja ipd ...

SUPER VELIKI JAZ

Za stimulacijo priporočamo ogled filma Super veliki jaz, kjer si lahko natančno ogledate, kaj se zgodi s človekom, tj. z njegovim psiho-fizičnim stanjem, če se dalj časa prehranjuje telesu neprijazno – v verigi restavracij hitro pripravljene hrane. Toda, kaj storiti? Prvi korak je zagotovo premišljevanje in zavedanje o tem, kar vnašamo v telo. Če ste kdaj res naredili tisti poizkus s katero koli obarvano pijačo z mehurčki (v kokakolo vržeš malo hrenovke in počakaš nekaj trenutkov), potem se boste verjetno, preden vase zlijete liter pijače, naslednjič vsaj malo obotavljali. Če pojemo hrano z veliko maščobe in ogljikovimi hidrati, se nam zna zgoditi, da dobimo napad nenadne lenobe, medtem ko nam sladkarije, čeravno niso zdrave, vsaj povrnejo nekaj energije.

Drugi korak pa predstavlja odločitev za boljšo izbiro. Namesto Fante raje spijte 100 % naravni sok ali pa vodo, namesto sendviča jabolko ali solato z najljubšim prelivom, če pa se ne zmorete upreti sendviču, pa vsaj noter potlačite kakšen kos zelenjave (list solate ali malo paradižnika). Banana in kuhano jajce sta dobra za spomin, mleko za povečanje pozornosti, losos na žaru pripomore k nastajanju možganskih celic, jabolko pa pomaga možganom med obroki. Tako pa nasprotno čips zaradi velike količine soli povzroča dekoncentracijo, piškoti in torte pa delajo možgane počasnejše.

KAMPANJA BOLJE ME HRANITE (FEED ME BETTER)

Kampanjo za izboljšanje srednješolske prehrane je v Angliji začel znani kuhar Jamie Oliver z namenom, da bi izboljšal kvaliteto in okus hrane, ki jo učenci dobijo v šoli. Tudi premier Tony Blair je obljubil, da bo na tem področju nekaj ukrenil in tako je res organiziral, da se kar dobršna vsota denarja nameni za bolj kvalitetno kosilo in malico za srednješolca. Oliver je zbral 270.000 podpisov s peticijo za boljšo prehrano in naredil tudi nekaj televizijskih oddaj, da bi se tudi mladi začeli zanimati za to, kar jedo. Kampanja v Angliji je primer, kaj vse lahko slavna osebnost doseže, če se zavzame za konkreten družbeni problem. To pa ni edini način reševanja problemov, tako da lahko slovenski dijaki, medtem ko čakajo na slovensko verzijo Jamieja Oliverja, sami opozorijo javnost na problem prehrane bodisi z množičnim zbiranjem podpisov za peticijo bodisi da s kakšnim drugim načinom protesta pokažejo, da jim ni vseeno. Dijaki vseh dežel, združite se ...

UPORABLJAŠ INTERNET?

V DOBI, KO SMO SKORAJ VSAK DAN PRIKLOPLJENI NA INFORMACIJSKO POPKOVINO, IMENOVANO INTERNET, SE TO ZDI SKORAJ SMEŠNO VPRAŠANJE, KAJNE?

Te zanima, kako odvisni smo od navideznega sveta na internetu, kjer je možno izbrskati skoraj vse življenjsko pomembne informacije in opraviti skoraj vsa pomembnejša opravila od pogovora z »best friend/frendico«, kupovanja najboljše glasbe do plačevanja položnic ter svetovanja in izobraževanja na daljavo? In kaj vse tvoji vrstniki iščejo na netu in kje na netu se nahajajo?

Lansko leto smo na MISSS-u (www.miss.org) v namen raziskave »Potrebe mladih po informacijah in participaciji« anketirali okoli 800 mladih, mladostnikov med 12 in 17 leti, ter jih povprašali po vseh teh stvareh. In rezultati? Bili smo presenečeni.

VIRTUALNO DVORIŠČE

Seveda je jasno, da mladi del svojega prostega časa preživijo za računalnikom. Skoraj polovica med vami uporablja osebni računalnik vsak dan in nadaljnja tretjina nekajkrat tedensko. Zanimivo pa je, da informacij o preživljanju prostega časa ne bi najprej iskali na internetu, pač pa bi o tem povprašali prijatelje. Čeprav se

veliko odraslih, še posebej staršev in učiteljev, boji, da informacijska družba mlade razoseblja, se je izkazalo, da to najbrž ni čisto res, očitno prijateljstvo med mladimi ostaja ena glavnih vrednot.

Še več, internet postaja predvsem dvorišče za srečevanje in spoznavanje, za izmenjavanje mnenj in druženje mladih. Tistim, ki redno uporabljajo internet, so namreč najzanimivejše tiste spletne strani, kjer se srečujejo z drugimi vrstniki ter ostalimi ljudmi. Strani, ki jih mladi najpogosteje klikajo (poleg brskalnikov, kot so google, najdi.si in matkurja), so glasuj-zame.com, vijavaja.com, simpatije.net, Chat, Miniclip ...

INTERNET VS. MOBILNIK

Za mlade internet ni le prostor zabave, kar je drugi največji strah veliko odraslih. Več kot polovica se vsaj nekajkrat mesečno odpravi na internet z namenom reševanja domačih nalog ter pisanja seminarskih nalog. Vendar pa je mladostnikov, ki uporabljajo internet vsakodnevno, manj od naših pričakovanj - zgolj tretjina jih svetovni splet uporablja vsak dan, 81 odstotkov pa le nekajkrat mesečno.

Zanimivo je, da mladi raje kot internet uporabljajo svoj mobilni telefon – seveda, saj ga lahko imajo vsak trenutek ob sebi. Torej bi nas bolj kot

odvisnost in nevarnosti interneta morala skrbeti »zdrava« uporaba mobilnikov in še to najbrž ne samo pri mladih, pač pa pri vseh generacijah uporabnikov.

DIGITALNI SAMORASTNIKI

Veliko bolj pa je šokantno, da manj kot 10 odstotkov mladostnikov pridobi znanje o uporabi računalnika in interneta od učitelja ali računalniškega krožka. Polovica mladih je samoukov, ostalim so pomagali prijatelji ali sorodniki. Kar pomeni, da se več kot pol mladih brez posebnega vodstva sprehaja po virtualnih ulicah in spoznava njihova pravila. Če je šola tista, ki mlade razvija v uspešne, avtonomne ljudi, ki naj bi bili konkurenčni na trgu dela, je razmislek o izboljšanju šolskih programov z vsebinami informacijske družbe na mestu. Vendar to ni vaša odgovornost. Do takrat pa, dragi digitalni samorastniki, zabavno in poučno virtualno pohajkovanje!

uporabljaš internet?

ŽE DARWIN JE ODKRIL, DA JE ŽELJA PO LEPOTI STARA TOLIKO KOT CIVILIZACIJA, PRAV TAKO BOLEČINA, KI JO LAHKO TA ŽELJA SPROŽA. V SVOJI AVTOBIOGRAFIJI JE PISAL O "UNIVERZALNI STRASTI PO OLEPŠEVANJU", KI JE POGOSTO POVEZANA S "PRESENETLJIVO VELIKIM" TRPLJENJEM. TELESNI IDEALI SO NAJVEČKRAT NENARAVNI EKSTREMI, ZATO JIH LAHKO DOSEŽEJO ZGOLJ TISTI, KI IMAJO ČAS, DENAR IN USTREZEN ŽIVLJENJSKI STIL, DA SE LAHKO OBLIKUJEJO PO LEPOTNIH SMERNICAH.

Predstava o lastnem telesu, torej kakšno se nam zdi naše telo, in presoja teles drugih ljudi sta v izjemno veliki meri odvisni od ideala lepega in zaželenega telesa v posamezni družbi oz. kulturi. V človeški zgodovini so se telesne oblike, ki so veljale za privlačne, skozi stoletja precej spreminjale. Dandanes prikazujejo telesne ideale filmi, revije, oglasi, televizija. O idealih preteklih obdobj pa lahko sklepamo iz zgodovinskih, filozofskih in literarnih del, umetniških upodobitev (slikarij, risb, kipov, fotografij) in trendov oblačenja. V kulturah, kjer se hitro spreminja moda oblačil, se definicije lepote spreminjajo v skladu s stili oblačenja. Medkulturne primerjave kažejo, da so sodobni lepotni ideali zelo raznoliki.

LEPOTNI IDEALI SKOZI ZGODOVINO

V zgodovini so se največkrat z lepotičenjem lahko ukvarjali samo najvišji sloji. Ti so se že na videz razlikovali od drugih ljudi, predvsem od pripadnikov nižjih družbenih razredov. Na ta način so izkazovali svojo civiliziranost in prestižnost. Standardi elegance so bili v času dvorne aristokracije za oba spola približno enaki: izumetničene pričeske ali lasulje, napudrani obrazi, našminkane ustnice, modni dodatki, visoke pete.

V poznem osemnajstem stoletju postanejo pomembnejše spolne razlike: moški so se začeli oblačiti preprosto, svojemu videzu so posvečali manj pozornosti, ženske pa so se vedno bolj obremenjevale s spreminjanjem in lepotičenjem svojim teles. Ženske se je k nečimrnosti spodbujalo, za moške je ta postala nedopustna. Biti lepa in ugajati možu je bil ženski poklic, pa tudi njihova želja in glavna ambicija.

ZAUBLJENOST JE (BILA) SEKSI ...

Če izhajamo iz umetnosti kot indikatorja lepotnih idealov in se ozremo predvsem po dosežkih slikarstva, vidimo, da je bila zaobljenost za zrele ženske do pred kratkim modna in erotična. Od srednjega veka do prehoda v dvajseto stoletje so imele prednost zajetnejše postave. Ne glede na modo, razmerja ali pozo modela je umetniško upodabljanje idealnih ženskih aktov usmerjalo vsaj eno pravilo: suho telo je grdo. Mršavost so povezovali z boleznijo in revščino.

Portreti lepih žensk so prikazovali okrogel trebuh, zaobljene boke, prsi so bile polne, toda skromne velikosti v primerjavi s preostalim telesom. Znan primer so tudi Rembrandtovi akti, npr. njegova Batšeba (1654). V poznem 18. stoletju so bili v modi korzeti, krinoline, podložki za pasom, privzdignjeno oprsje. Korzet je kljub zelo ozkemu pasu poudarjal okroglost žensk (nad in pod pasom). Celo v zahodnih družbah je bila zajetna in zaobljena ženska znamenje premožnosti še dobro stoletje nazaj. Okrogel moški trebuh je bil znak uspeha in dobrobiti. Obilna postava priča, da se oseba lahko prenajeda, kar je izbira, ki si je nižji sloji ne morejo privoščiti.

Že pred dvajsetim stoletjem pa so v obdobjih izobilja višji družbeni razredi stremeli k vitkosti in zavračali razkazovanje bogastva v obliki zajetnega telesa. Vitko telo je postalo znak visokega statusa, saj kaže, da oseba zaradi svoje premožnosti ne potrebuje telesne rezerve v obliki dodatne teže. In tako se je med leti 1890 in 1910 v Ameriki začela bitka proti debelosti, ki traja še danes in se je skozi dvajseto stoletje stopnjevala. Vitka, bolj vitka, supermodel?

VITKA - BOLJ VITKA - SUPERMODEL?

GLAVNA IDEJA OZ. NAMEN TELEFONA MLADI-MLADIM (01 510 16 70) JE, DA MLADI POMAGAJO, SVETUJEJO, SPODBUJAJO, INFORMIRAJO MLADE, SVOJE VRSTNIKE, S POGOSTO ZELO PODOBNIMI TEŽAVAMI, KOT JIH IMAJO ONI SAMI. TOREJ NA DRUGI STRANI TELEFONA NI NEKI 25 DO 35 LETNI STROKOVNO USPOSOBLJEN »RAVNO IZ FAKSA, KMALU SE BOM POROČIL, ŽIVLJENJE JE LEPO, SELIM SE V NOVO STANOVANJE ...« OSEBEK, AMPAK DRUG MLADOSTNIK, PUBERTETNIK IN ADOLESCENT, KI IMA ŠE MOZOLJE (IN VSE KAR SPADA ZRAVENI)

KDO DELA NA TELEFONU?

Telefon MLADI-MLADIM je projekt, ki deluje že od leta 1993 pod okvirom zavoda MISSS (Mladinsko Informativno svetovalno središče Slovenije, www.miss.org). Tu dela več kot 60 prostovoljcev mladostnikov in

menimo za dežurstva, kdaj in s kom, obravnavamo posebno težke klice, blebetamo, debatiramo, se gremo svetovalce drug drugim in smo vsi najbolj pametni, skušamo čimbolj upoštevati ta nove, kdaj jočemo, predvsem se pa smejimo! Velikokrat se zgodi, da imamo mi skupaj veliko večje probleme kot pa vsi klici, ki so iz cele Slovenije. Torej smo tudi mi tisti, ki včasih rabimo pomoč in tu jo tudi zelo učinkovito dobimo.

KAKŠNE KLICE PREJEMAMO?

Telefon je namenjen otrokom, mladostnikom in njihovim staršem (uradna razlaga). V resnici pa so poklicali že skoraj čisto vsi. Z analizo klicev smo ugotovili:

- :: da kličejo tako fantje kot dekleta v povprečju stari **od 11 do 17 let**,
- :: da je bilo veliko klicev izven urnika dežurstev,
- :: večina klicev je iz Ljubljane,

PRIMER KLICA

Sediš v sobi z nogami na mizi in blebetaš s sodežurnikom ali se učiš, bereš, ješ, rišeš, grizeš nohte, razmišljaš, telovadiš ..., ko zazvoni telefon! Živčno pogledaš na uro, se zadereš naj bodo vsi tihi (tudi če si sam), dvigneš slušalko in skušaš s čimbolj mirnim, spodbudnim in prijaznim tonom reči: "mladi-mladim prosim!" In še kakšno spodbudno stvar, da si klicatelj sploh upa kaj reči (še zmeraj nisem odkrila magičnih besed za to). Med pogovorom si pomagaš s posebnimi mapami polnimi naslovov, telefonskih števil, nasvetov, brošurc ... In ravno za to tukaj največkrat gre: posredovanje informacij. Kakršnih koli. Naj se gre za natikanje kondoma ali pa tel. številko od Varne hiše. Nekatere stvari že veš, za druge je pa treba malce pogledati. Mi se zelo zavedamo, da se vsakega problema ne da rešiti s spodbudnim pogovorom! Da se ga omiliti, pozabiti nanj za 2 uri, ne pa odpraviti. In zavedamo se, da smo še otroci in ravno za to so te telefonske številke, informacije ... in zmeraj

»HALO, HOUSTON? imam problem ...«

mladostnic starih od 14 pa tudi do 19 let. Med seboj smo si zelo različni, ne samo po starosti ... Poslušamo različno glasbo, oblačimo se drugače, hodimo ven na različne konce, družimo se z različnimi ljudmi in vrstniškimi skupinami, ki so si včasih celo v konfliktu. Včasih imamo zelo nasprotujoč vrednostni sistem, ideje, mišljenja ... Velikokrat je naša edina skupna točka MISSS. In to je čisto dovolj. Smo svojevrsten fenomen, saj večina od nas, če bi se spoznali pod drugimi okoliščinami (v šoli, v petek zvečer, v soseski ...), verjetno oz. kar 100 % ne bi niti pomislili na možno prijateljstvo!

KDAJ DELAMO?

Telefon je odprt oz. mi dežuramo vsak delavnik celo šolsko leto, od 15 –17 ure. Čeprav se nam dežurstvo velikokrat podaljša do šestih zaradi navala klicev deset čez pet ali pa kar zaradi klepetanja s sodežurnikom. Prvo leto, ko se uvajaš, zmeraj nekdo od starejših dežura s tabo oz. bolj ti z njim! Drugače pa imamo tudi vsako sredo sestanke, kjer se zberemo vsi prostovoljci (no, skušamo) in naši dve mentorici Nataša in Lili. Na sestankih se

- :: največ klicev mladih je zaradi problema **preživljanja prostega časa** (dolgčas jim je),
- :: na 2. mestu so **težave z drugim spolom**,
- :: klici na temo **odraščanja** so skrivali težave s prijatelji, samozavestjo, uveljavljanjem pri odraslih ...,
- :: na 4.mestu po pogostosti klicev so **problemi, povezani s šolo**,
- :: sledijo klici zaradi **težav doma** s starši, sorodniki, sorojenci ...,
- :: veliko je bilo tudi odloženih klicev, ki nam predstavljajo poseben izziv – prepričati naslednjega naj ne odloži
- :: in med vsemi temi klici je bilo pa tudi kar nekaj zelo resnih klicev (spolna zloraba, mladoletna nosečnost, zelo resna ogrožajoča samopodoba ...

nekdo v glavni pisarni! Mi nekoga lahko takrat prepričamo, naj se ne ubije – da življenje je vredno; ne (z)moremo pa jih rešiti iz peklenskih domačih razmer. Reši pa jih lahko telefonski klic iz naše telefonske številke! Ko se klic konča, vzameš poseben zvezek, kjer imamo zabeležen vsak klic. Kdo ga je prevzel, koliko časa je trajal, starost in spol klicatelja, opis problema oz. celotnega pogovora (jaz sem rekel to in on je rekel to ...)!

Zdaj, ko ste se prepričali, da telefon MLADI-MLADIM ni noben »bavbav«, nas kar pokličite! Na telefonsko številko (01) 51 01 670!

SOS ZA MLADE

SOS telefon za ženske in žrtve nasilja	080 11 55
Telefon Odsev se sliši	080 63 738
Drogart	01 439 72 70
Tom telefon	080 12 34
Tvoj telefon	05 720 17 20
Tulifon	080 22 13
Zaupni telefon	01 234 97 83
Telefon Mladi mladim	01 510 16 75
Galtelefon	01 432 40 89
Ginekološka ambulanta za dekleta	01 472 38 12
Odprti telefon šolskega ministra	080 22 22
Svetovnica za motnje hranjenja Muza	01 425 03 38
Ambulanta za zdravljenje motenj hranjenja	01 587 49 49
Cips – center za informir. in poklicno svetovanje	01 300 21 84
Zaupni telefon Samarijan	080 11 13

TELEFON

080 11 55
080 63 738
01 439 72 70
080 12 34
05 720 17 20
080 22 13
01 234 97 83
01 510 16 75
01 432 40 89
01 472 38 12
080 22 22
01 425 03 38
01 587 49 49
01 300 21 84
080 11 13

URADNE URE

12h-22h / ned. in prazniki 18h-22h
12h-14h in 17h-19h / pet. 12h-14h
10h-18h
12h-20h
10h-18h
13h-15h
16h-22h
8h-17h
19h-22h
7h-13h / čet. 13h-18h
15h-18h zadnji poned. v mesecu
13h-14h sre. in čet.
12h-14h
8h-16h / pet. 8h-14h
24 ur na dan